

[Kirsten Jacobsen]

Folketinget. I præsidiets har vi nu undersøgt, hvordan de er blevet oversendt. Der er blevet oversendt ét eksemplar adresseret til Finansudvalgets sekretær, hr. Vecht, der ikke er blevet bedt om at omdele det til nogen. Det er den information, Folketinget har fået, indtil den nuværende statsminister trådte til. Så kom der andre boller på suppen, og det takker jeg for. Nu får vi det, og derfor kan jeg slet ikke forstå, hvorfor den nuværende statsminister har sådan et behov for at dække over fortiden i stedet for at sige ligeud, at den information, Folketinget fik i alle de mange år, hvor advarslerne kom, var for dårlig.

Så siger statsministeren: Jamen det er da også interessant. Hvad er det, Fremskridtspartiet vil? Inden jeg kommer til det, vil jeg dog lige rose én ting. Jeg fik et andet svar, hvoraf det fremgik – og jeg håber, det er korrekt – at offentlighedsloven og forvaltningsloven bliver indført i fuldt omfang pr. 1. januar 1994. Det bliver morsomt, hvad færingerne kan få lov at læse om sig selv nu, det har de aldrig kunnet før; det skal de nok få meget ud af.

Men det, Fremskridtspartiet vil, er i og for sig at prøve på at nå frem til en helhedsløsning. Det sagde jeg allerede i januar måned på Fremskridtspartiets vegne efter at have besøgt Færøerne for første gang. Fremskridtspartiet opstillede dengang seks punkter, som nu er blevet til otte, og det handler om, at man først skal have gjort op med fortiden, derefter skal man altså have stillet diagnosen på patienten, og så skal man sige: Vi kan ikke have tillid til dem, der har misforvaltet, vi vil ikke overlade flere penge til dem, og derfor må Lagtinget udskrive nyvalg.

Samtidig skal der være balance på finansloven. Jeg vil gerne her svare på det spørgsmål, jeg fik, om tilskud til den enkelte færing, for at der ikke skal være flere misforståelser. Jeg mente naturligvis ikke, man skulle dele pengene op i 40.000 lønningsposer og sende dem til hver enkelt. Næ, jeg mente blot, at når man stillede krav – og statsministeren har sagt, at det gør denne regering også – kunne der være et lille bitte krav, der gik ud på: Når vi nu kræver balance på finansloven, så siger vi til jer: Nu kræver vi af jer, at før I begynder at skære i de sociale tilskud og nedsætte levedoden for dem, der er allerdårligst stillet, tager I lige og kapper nogle broer eller nogle tunneler ud af

det først. Det var såmænd det, jeg mente, og ikke noget andet, for det er dybt tragisk for en arbejdsløs eller en, der næsten ikke har til brødet, at se, at man stadig væk borer på livet løs eller laver havne, man ikke har brug for, samtidig med at man på Almannastova faktisk kan blive nægtet penge til lys og varme og overlevelsesshælp. Hr. statsminister, det var det, jeg mente!

Men Fremskridtspartiet har sådan set ikke så meget imod – og det var et af de punkter, som er kommet til de seks første – en garanti for, at den enkelte færing sikres social overlevelsesshælp. Så ville Fremskridtspartiet meget gerne medvirke til, at man, når man kendte problemernes omfang, kunne lave et samlet dansk statslån med en lang afdragsprofil, så Færøerne kunne blive til et selv bærende samfund. Når vi vil gøre det i dette tilfælde, er det i erkendelse af, at Danmark bærer et meget, meget stort medansvar, fordi man ikke vejledte eller greb ind, eller hvad man nu ikke gjorde i de 10 år, hvor det gik så rivende galt, som det gjorde. Så Fremskridtspartiet har faktisk en plan, og vi mener, det er en god plan. Vi mener til gengæld, at regeringens plan og det, regeringen har gjort indtil nu, har været stykkevis og delt og perspektivløst; man har simpelt hen ikke kendt patientens sygdom, før man gik rundt og stak piller af alle mulige forskellige farver ud.

Til slut vil jeg nøjes med at sige, at vi opfatter den uansvarlighed, der har været på Færøerne, meget alvorligt. Man kan sige, at i det private erhvervsliv ser man ofte konkursryttere, og det har man i Danmark taget meget hårdt fat på, men de færøske politikere har i og for sig opført sig som en samling konkursryttere, det er sådan, man har levet, det er sådan, man har lånt, man har gjort akkurat det samme, som man altså ikke kan lide at folk i erhvervslivet i Danmark gør. Og man har gjort det af én bestemt grund: Man vidste, at man havde en storebror nede i Danmark, som nok betalte regningen, hvis det gik rivegalt. Den forestilling skal man få dem ud af, man skal sige: Ansvar er først og fremmest jeres, og vi kontrollerer også, at I lever op til det.

Atli Dam (S):

Hr. formand, jeg beklager at måtte tage yderligere nogle få minutter; jeg havde åben-